

ตอนที่ 1

**ประสบการณ์จริงเรื่อง มณีนาคราช พระแก้วมณีโชติ เสด็จทางอากาศ ณ วัดป่า
ประวัติศาสตร์ธรรม อ.บรบือ จ.มหาสารคาม วันที่ 14 พ.ค. 2554**

คำนำ - [สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เสด็จมานั้น เสด็จมาเฉพาะตัวผม ส่งถึงตัวผมจริงๆ และเป็น
วาสนาของผมอย่างมาก ซึ่งแตกต่างจากการไปเดินเสาะแสวงหา ชื่อหา หรือเข้า
บูชาจากร้านค้า หรือเช่าต่อจากผุ้ใดเลย](#)

ภาพวัดป่าประชาสามัคคีธรรม จาก Google Earth

เกี่ยวกับเรื่องมณีนาคราชหรือบางท่านเรียกว่า "เพชรพญานาค" นั้น เป็นเรื่องที่ผมเพิ่ง
ได้ยินและได้เคยเห็นมาไม่นานนัก แต่ประมาณสองปีเอง (ช่วง พ.ศ. 2553-2554) และที่
เห็นก็เห็นเฉพาะที่ร้านค้าต่างๆ นำมาออกให้บูชานั้น ดูก็ไม่เป็น และก็เห็นเหมือนแก้วหิน
เจียรนัยขัดเงาสวยงามซึ่งสามารถหาได้ทั่วไป ทำให้ไม่รู้สึกศรัทธาเอาเสียเลย อยู่มาวันหนึ่ง
ปลายปี 2553 หลังออกพรรษา ร้านค้าร้านหนึ่งบนพื้นที่พิภย์ งามวงศ์วาน ที่จำหน่ายธาตุ
กายสิทธิ์ ได้ชวนผมไปทอดกฐินและอัญเชิญมณีนาคราชที่วัดแห่งหนึ่งใน อ.ภูเขียว จ.
ชัยภูมิ (ทางเจ้าหน้าที่วัดไม่ให้ผมเปิดเผยชื่อวัดครับ อันเนื่องมาจากการรบกวนการ
ปฏิบัติธรรมของภิกษุคนหนึ่ง) ผมตกลงใจไปทันทีและจะต้องค้างที่วัดเนื่องจากมณีนาคราช
จะเสด็จมาเวลากลางคืนในเวลาค่อนข้างดึก การไปคราวนั้นผมไม่มีวาสนาที่จะได้มณี
นาคราชที่เสด็จมาทางอากาศมาบูชาเลยสัก องค์เดียวและเพื่อนธรรมหลายๆคนที่เป็นไปด้วยกัน
ก็ไม่มีใครได้เลย นอกจากท่านผู้ใหญ่บางท่านที่เคยไปประจำแค่สองสามคนเท่านั้น ส่วนผม
นั้นในใจก็คิดว่าเราเองคงไม่มีวาสนากับองค์พญานาคองค์และองค์ย พญานาคาคานาคี
นั่นเอง (ชื่อขององค์พญานาคนั้นผมทราบมาจากข้อมูลของทางวัดครับ) แต่ยังโชคดีมี
วาสนาเล็กๆ น้อยๆ ที่ท่านภิกษุโพลต้าได้มอบให้บูชาไว้สององค์จากมือท่านเอง

ล่วงมาถึงประมาณเมษายน 2554 ผมได้รับการติดต่อจากเพื่อนธรรมที่เป็นอาจารย์
สอนอยู่คณะปริติมากรรม มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจ.นครราชสีมา ปัจจุบัน (มี.ย. 2554) ท่าน
ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และดุษฎีบัณฑิต ท่านได้มอบมณี
นาคราชสีม่วงเข้มให้กับผมตามรูปข้างล่างครับ

มณีนาคราชสีม่วง

ปัจจุบันได้มอบให้เพื่อนของผมที่ทำงานอยู่บริษัทการบินไทย ดิดกายบุญอายุ

อาจารย์ท่านบอกเล่าถึงที่มาของมณีนาคราชของค์นี้ว่าเสด็จมาจากทางอากาศ เหมือนท่านรู้ใจผมว่าเสด็จมาจากทางอากาศอย่างไร ท่านจึงบอกมาให้ผมมาพิสูจน์ด้วยตนเองว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้เสด็จมาได้ได้อย่างไรจะได้หมดข้อกังขา เหมือนท่านจะรู้ว่าผมนั้นไม่เชื่อไม่ศรัทธาเท่าใดอยู่แล้ว ท่านได้เอ่ยปากชวนผมและเพื่อนๆ ธรรมหลายท่านจากหลายๆ จังหวัดทั้งกทม. สุรินทร์ แม่สอด นนทบุรี ฯลฯ ให้เดินทางไปยัง "วัดป่าประชาศรัทธาธรรม อ.บรบือ จ.มหาสารคาม ในวันเสาร์ที่ 14 พ.ค. 2554" เพื่อไปเห็นและอัญเชิญมณีนาคราชที่เสด็จมาจากทางอากาศด้วยตนเอง อาจารย์ไม่ต้องอธิบายมาก ให้ผมเห็นและรับทราบกันแบบที่ภาษาชาวบ้านเรียกว่า "เห็นกันจะจะ" ไปเลย ผมเองก็อยากจะพิสูจน์อยู่แล้ว และยังผิด้หวังเมื่อคราวไปที่จ.ชัยภูมิ ก็เลยคิดว่าไปเห็นวาสนาคนอื่นดีกว่า ตนเองคงจะไม่ได้มาบูชาแน่อันเนื่องจากคิดไปเองว่าตนนั้นไม่มีวาสนากับองค์ปู่องค์ ยานาคราชทั้งสององค์

ผมและเพื่อนๆ รวมทั้งอาจารย์ไปถึงวัดเมื่อตอนหัวค่ำของวันเสาร์ที่ 14 พ.ค. 2554 เข้าไปกราบนมัสการท่านเจ้าอาวาส และที่ศาลาต้อนรับเพื่อนธรรมนั้น ผมได้เห็นมณีนาคราชในรูปแบบต่าง ๆ ที่อยู่ในตู้กระจกเพื่อให้เพื่อนธรรมไปบูชาเพื่อร่วมสร้างพระมหาธาตุเจดีย์และพระวิหาร และยังมมณีนาคราชขนาดใหญ่ตั้งแต่ขนาดประมาณผลส้มจนไปถึงขนาดเท่าผลแตงโม ใหญ่ๆ ก็มี และยังมมณีนาคราชแบบต่างๆ รวมถึงพญาเหล็ก (เหล็กไหลนาคราช) ที่เสด็จมาจากทางอากาศด้วย

*มณีนาคราชที่ผมถ่ายรูปจากวัดป่าประชาสามัคคีธรรมที่เสด็จมาทางอากาศหรือบางองค์ฝังอยู่ในหลุมขุดค้น
ของวัด ถ่ายเมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม 2554*

*มณีนาคราช เหล็กไหลนาคราชและพระแก้วมณีโชติที่เสด็จมาทางอากาศที่เกินกำลังปัจจัยของ ผู้อัญเชิญ ก็
จะเก็บไว้ในตู้เพื่อให้ผู้มีปัจจัยมากแต่ไม่มีเวลามานั่งอัญเชิญด้วยตนเอง นำไปทำบุญบูชาครับ ตัวอย่างเช่น
เสด็จมา 5 องค์แต่มีปัจจัยบูชาได้แค่ 3 จึงต้องฝาก 2 องค์ไว้ที่วัดครับ*

หลังจากกราบนมัสการท่านเจ้าอาวาสแล้ว ท่านได้ให้ธรรมะแก่ผมในเรื่องความอยากมีอยากได้ ก็เลสตัวไหนที่ควรกำจัดเป็นตัวแรกของมนุษย์เรา ผมได้รับความเมตตาสั่งสอนจนเข้าใจ ผมขอกราบนมัสการท่านเจ้าอาวาสด้วยอาการคารวะอย่างสูงยิ่งมา ณ ที่นี้ด้วยครับ
ท่านเจ้าอาวาสท่านยังเมตตาให้ชมของวิเศษ 3 ชนิด (ท่านไม่อนุญาตให้ถ่ายรูป) อันได้แก่

1. ครอบง้าวนาคราชยาวประมาณเมตรครึ่ง
2. ทวนแก่นาคราชยาวประมาณ 1 เมตร
3. ไม้แก่นาคราชที่ทำจากพญาเหล็ก (เหล็กไหล) สีเงินยวงและสีทอง
4. รอยพระพุทธรูปขององค์สมเด็จพระศรีอริยเมตไตรย์ที่ประทับไว้บนหินแก้วสีเขียวขนาดประมาณ 1x1 ฟุต ซึ่งผมได้นำมาไว้ทูนเหนือศีรษะและอธิษฐานขอไปเกิดในยุคของพระองค์ ขอได้ฟังธรรมจากพระโอษฐ์ของพระองค์และได้บรรลุมรรคผลนิพพานในยุคของพระองค์ด้วย

นับเป็นวาสนาของผมและเพื่อนธรรมอีกประมาณ 10 กว่าคนในเวลานั้นที่ได้ชมของวิเศษและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ได้สัมผัสและยกบูชาไว้เหนือศีรษะเพื่อเป็นมงคลแก่ชีวิต

ได้เวลาไปอัญเชิญมณีนาคราชและพระแก้วมณีโชติ

ถึงเวลาประมาณสามทุ่ม ผมและเพื่อนธรรมก็ออกเดินไปยังจุดที่จะมีมณีนาคราชและพระแก้วฯ เสด็จมาทางอากาศ ฝนตกพรำตลอดตั้งแต่หัวค่ำ ทางเดินเฉอะแฉะ แต่พวกเพื่อนธรรมและผมจำนวนประมาณ 20 กว่าคนก็มุ่งมั่นโดยไม่ใส่ใจกับความไม่สะดวกสบายนั้น เมื่อถึงจุดหมายอันเป็นหลุมขุดสมบัติของวัดซึ่งจะมีเดินเท้าใบขนาดใหญ่ครอบ ปิดหลุมกั้นน้ำฝนตกลงไปท่วมหลุม เหล่าเพื่อนธรรมที่มีประสบการณ์มาก่อนก็ไปปูเสื่อเข้าไปจับจองพื้นที่ตรงชาย เเดินท์ ก็เพื่อที่ว่าเวลามณีนาคราชหรือพระแก้วฯ เสด็จลงมาจะโดนหลังคาเดินเท้าแล้วตกลงตรงหน้าเพื่อนธรรมนั้นเลย นับว่าสะดวกดี แต่ท่านทั้งหลายเหล่านั้นก็นั่งตากสายฝนตกพรำจนตัวเปียก แต่ก็สู้ทนกันไปก็เพราะต้องการได้ไปบูชา

ภาพจากสถานที่จริง ณ บริเวณอัญเชิญ แต่บุคคลในภาพไม่ใช่กลุ่มเพื่อนธรรมและผม ณ วันนั้น
(เจ้าของภาพ ดร.ณัฐนันต์ สิบภาคกุล)

ส่วนผมนั้น ในใจขอแค่ไปเห็นว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนั้นเสด็จมาแบบไหนและไปขอขมาวาสนา บารมีคนอื่น เพราะตอนไปจ.ชัยภูมิก็ไม่มีความวาสนาให้เห็น ก็เลยเข้าไปนั่งในเดินเท้าเล็กของท่านเจ้าอาวาสเพราะคิดว่ายิ่งใกล้ก็ยิ่งไม่ได้ อยู่แล้ว เดินเท้าเล็กนี้จะมีเก้าอี้ให้ท่านเจ้าอาวาสมานั่งกำกับระหว่างมณีนาคราชและพระเสด็จ

เริ่มพิธีด้วยการที่เพื่อนธรรมที่ชำนาญ (มาบอย) จุดธูปจำนวนมหาศาล (ผมไม่ทราบว่ากี่ดอกเพราะอยู่ไกลออกมา) ควันธูปมากมายดูเฉาปากันเลยทีเดียว เพื่อนธรรมท่านหนึ่งนำสวดนะโมฯ และอิติปิโสฯ 3 จบ หลังจากนั้นทุกคนก็นั่งสมาธิกันเงียบกริบ มีแต่เสียงน้ำฝนกระทบใบไม้เปาะแปะ กับเสียงแมลงกลางคืนร้องระงมกันไป

ผ่านไป 1 ชม. ก็ยังไม่มีวีแววว่ามณีนาคราชและพระเสด็จ จะเสด็จมาเลย ผมนั่งขัดสมาธิจนขาชาไปหมดแล้ว แต่ดีหน่อยที่นั่งในเต็นท์ไม่เปียกฝน แกรมใส่เสื้อกันหนาวอีก ดูจะสบายกว่าคนอื่นเค้า (แน่ละ... ก็ผมนั่งในเต็นท์ ไม่ได้หวังมณีนาคราชเลย)

ประมาณสี่ทุ่ม ท่านเจ้าอาวาสได้มาที่บริเวณพิธี ผมก้มลงกราบ ส่วนท่านเจ้าอาวาสก็นั่งบนเก้าอี้ ส่วนผมนั่งกับพื้นข้างล่างตรงข้างๆ ท่านเจ้าอาวาส

ภาพบริเวณเต็นท์เล็กที่ท่านเจ้าอาวาสนั่งกำกับในการอัญเชิญฯ

เวลาผ่านไปไม่เกิน 10 นาที เริ่มมีเสียงวัตถุขนาดเล็กๆ ตกลงบนหลังคาเต็นท์ใหญ่ตรงข้ามผม ชายโชคติดคนหนึ่งตรงหน้าผมคนนั้นรีบเก็บมณีนาคราชองค์แรก ผมจึงขอชมบาร์มี และคิดในใจว่า "เจอของจริงเข้าแล้ว" มาทางอากาศจริงๆ ด้วย ผมก็พลอยยินดีไปกับเค้าด้วย ผมเองนั้นก็คิดว่าคุ้มแล้วที่ได้มาพบมาเห็น จากการวิเคราะห์เพื่อจะจับผิดว่าเสด็จมาได้อย่างไร ก็พบว่าสภาพพื้นที่บริเวณนั้นเป็นไปไม่ได้เลยที่ทางวัดจะจ้างหรือให้ใครมา ขว้างโยน หรือใช้หนังสือตักยิงก้อนมณีฯ และพระแก้วเข้ามา สภาพพื้นที่เป็นป่าค่อนข้างทึบ หากให้ใครยิง ขว้าง โยนเข้ามา ต้องผ่านใบไม้ กิ่งไม้เปียกแฉะด้านบน และต้องได้ยินเสียงการฝ่าใบไม้กิ่งไม้เข้ามา แต่มณีฯ และพระเสด็จนั้น แห้งสนิทและอุ่นเมื่อหยิบขึ้นมาวางบนฝ่ามือ ส่วนคราบกรุบนพระเสด็จนั้นก็แห้งสนิทที่ผมสังเกตขนาดนั้นก็เพราะต้องการ "จับผิด" นั่นเอง

ไม่นานนัก ก็มีเสียงวัตถุขนาดเล็กตกลงบนหลังคาเต็นท์ตรงศีรษะผมเลย แล้วก็หล่นตรงหน้าผม ผมเปิดไฟฉายส่องดู พบว่าเป็นมณีนาคราชรูปหยดน้ำสีขาวใส (ตามภาพ)

วงค์แรกที่เสด็จมาสู่ผม เป็นมณีนาคราชรูปหยดน้ำสีขาวใส

ผมหยิบขึ้นมาด้วยใจปีติอย่างยิ่ง อาจารย์ดร.ที่นั่งข้างผมบอกว่า "วงค์นี้ท่านให้คุณแล้วนะ" ผมก็กล่าวตอบรับไปเบาๆ ว่า "ครับผม" และคราวนี้ผมเองถึงกับเอ่ยปากออกเสียงเลยว่า "ผมเชื่อแล้วครับว่ามณีนาคราชมีจริง พญานาคราชมีจริง ผมเชื่อสนิทใจร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่เคลือบแคลงสงสัยอีกแล้ว" หลังจากนั้น ผมเองก็คิดในใจว่า "พอแล้วละ วงค์เดียวที่ได้นี้ก็พิสูจนให้เห็นชัดๆ กับตัวเราแล้ว" ส่วนเพื่อนธรรมข้างนอกนั้น ก็ได้รับมณีและพระแก้วฯ กันเป็นระยะๆ แต่ไม่ถึงนัก

ต่อมาในใจผมนั้น คิดอยากตอบแทนคุณแต่องค์ปู่องค์ย่านาคราช จึงบังเกิดความคิดที่จะสวดยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกถวาย ผมเองนั้นสามารถจำและสวดได้ทั้งหมดจึงเป็นการสะดวกอย่างยิ่งเนื่องจากขณะทำพิธีอัญเชิญนั้น จะไม่อนุญาตให้เปิดไฟฉายหรือแสงสว่างไว้เลยต้องอยู่กันอย่างมืดๆ ยกเว้นเปิดไฟฉายช่วงสั้นๆ เพื่อหามณีฯ เสด็จหรือแก้วเสด็จ

ระหว่างผมเริ่มสวดแบบออกเสียง "อิติปิโส ภะคะวา อรหัง ะตะโสภะคะวา ไปเรื่อยๆ ตามบทสวดนั้น หูผมก็ได้ยินเสียงมณีฯ และพระแก้วฯ ตกลงหลังคาเด่นท์หลังใหญ่ บางคนก็ตกลงใส่มือ ใส่ตักที่นั่งสมาธิกันอยู่ ส่วนบนหลังคาเด่นท์เหนือศีรษะผมนั้นก็มียอดกลมาสองสามครั้ง เพื่อนธรรมที่นั่งข้างหน้าและข้างๆ ก็ตามเก็บกันไป ส่วนผมไม่สามารถหยุดสวดเพื่อไปตามเก็บเพราะคงไม่ดีเป็นแน่แท้ เพราะเราตั้งใจสวดถวายให้จบจะไม่ให้ขาดตอน

พอผมสวดจบตรง "อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา" ก็ได้ยินเสียงเพื่อนธรรมกล่าว "สาธุ สาธุ สาธุ" พอผมลดมือลงจากการพนมมือ มาวางมือแบบนั่งสมาธิ (มือขวาทับมือซ้าย) สิ่งมหัศจรรย์ก็เกิดกับผมอีกครั้งคือว่า ผมเองนั้นนั่งใกล้เสาเด่นท์ที่เป็นท่อโลหะน้ำประปา ได้ยินเสียงดัง "แก๊งงงง" (เสียงของแข็งกระทบโลหะ) แล้วมณีนาคราชองค์ที่สองรูปไข่สีเหลืองอำพันตกใส่มือผมเลย ตอนนั้นผมเองมี ความรู้สึกปีติมากขึ้นไปอีกจนขนลุกไปหมดแล้วจริงๆ นะครับ

องค์ที่สองสีเหลืองอำพัน

ท่านอาจารย์ดร.นนต์ที่นั่งทางด้านขวาผมบอกว่า "ต้องสวดถวาย 3 จบนะ" ผมเองนะ ยินดีที่จะสวดอยู่แล้ว จึงนำมณีนาคราชทั้งสององค์ (สีขาวและสีเหลืองอำพัน) ใส่มือที่พนม ขึ้นอีกครั้ง แล้วเริ่มสวดพระคาถายอดพระกัณฑ์ฯ รอบที่สอง เหตุการณ์ก็เป็นไปดังคาดคือมี มณีฯ และพระแก้วฯ เสด็จมาให้เพื่อนธรรมหลายๆ คน ผมได้ยินเสียงผู้คนเดินตามเก็บกัน บางคนก็เสด็จตกใส่ตัก ใส่มือกันเลยทีเดียว (ทราบทีหลังตอนเช้า เมื่อมาคุยกัน) ตอนนี้มี เพื่อนธรรมเริ่มจับเคล็ดได้แล้วว่า ถ้ามีการสวดยอดพระกัณฑ์ฯ ก็จะมีการเสด็จขององค์มณีฯ และพระแก้วฯ มากและถี่กว่าปกติที่สวดแต่อดีตปีโสอย่างเดียว ผมเองได้ยินเสียงมณีฯ และ พระแก้วฯ ตกหลังคาเดินที่ตรงศีรษะผมอย่างน้อยอีกสองสามครั้ง เพื่อนธรรมที่อยู่ข้างๆ ผม ก็เก็บกันไป

พอสวดจบ เหตุมหัศจรรย์ครั้งที่ 2 มาอีกแล้วครับ ผมได้ยินเสียง "แก๊งงงง" คราวนี้ดัง มาก มาปรากฏว่าเป็นมณีนาคราชสีแดงเข้ม ขนาดใหญ่กว่าลูกกอล์ฟหนึ่งนิดนึง ตกใส่ตักผมเลย ครับ

องค์ที่สามสีแดง ใหญ่กว่าลูกกอล์ฟหนึ่ง

มณีขนาดนี้ ถ้าตกลงตรงศีรษะอย่างน้อยต้องหัวโนหรือไม่ก็หัวแตกไปเลย สอง เหตุการณ์ที่ผ่านมานี้ผมและอาจารย์สังเกตว่ามณีนาคราชนี้ไม่ได้ตกลงมาทาง ศีรษะ เนื่องจากผมนั่งในเด็นท์ หากตกลงตรงๆ แล้วต้องติดหลังคาเด็นท์แล้วคงกระเด็นไปหาผู้อื่น ผมกับอาจารย์คาดว่ามันจะเสด็จมาตรงๆ หน้าเลยและให้กระทบเสาเด็นท์เหมือนกับบอกว่า "ให้แล้วนะ"

องค์สีแดงใหญ่นี้สร้างความปิติเป็นทวีคูณไปอีก ความรู้สึกตอนนั้นบรรยายเป็น คำพูดไม่ได้จริงๆ คนที่ไม่เคยประสบมาก่อน ไม่เคยเชื่อมาก่อนแบบผมนั่น พอมาเจอ "ของ จริง" เข้าถึงกับปิติ อึ้ง แต่รู้สึกถึงความศรัทธาและเชื่อมั่นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เพราะสิ่ง

ศักดิ์สิทธิ์ที่เสด็จมานั้น เสด็จมาเฉพาะตัวเราจริงๆ ส่งถึงตัวเราจริงๆ และเป็นวาสนาหรือบุญของผมนะจริงๆ ซึ่งแตกต่างจากการไปเดินเสาะแสวงหา ชื่อหา หรือเช่าบูชาจากร้านค้า หรือเช่าต่อจากผู้ใดเลย ตอนนี้ผมมีมณีนคราชอยู่ในมือ 3 องค์แล้ว คือ

1. องค์สีขาวใส (เสด็จมาตอนท่านเจ้าอาวาสมานั่งกำกับ)
2. องค์สีเหลืองอำพัน (เสด็จมาตอนจบของการสวดยอดพระกัณฑ์จบที่ 1)
3. องค์สีแดงขนาดลูกกอล์ฟ (เสด็จมาตอนจบของการสวดยอดพระกัณฑ์จบที่ 2)

คราวนี้ผมต้องสวดถวายเป็นจบที่สาม ตอนนี้เพื่อนธรรมเริ่มจับเคล็ดกันได้แล้วว่าถ้าเริ่มสวดเมื่อไหร่เป็นอันว่า เสด็จมาค่อนข้างถี่ (ก็เป็นวาสนาของเพื่อนธรรมนั้นๆ กันไป ผมตั้งใจสวดถวายแล้วนี้ครับ เพราะไม่มีอะไรจะตอบแทนองค์พญานาคเลย) ส่วนผมเองก่อนสวดก็คิดว่า รอบที่สามนี้คงต้องมีนิฯ เสด็จมาให้ผมอีกองค์แน่ๆ ในระหว่างการสวดมนต์ยอดพระกัณฑ์จบที่สาม ผมนำมณีนฯ ใส่ไว้ในอุ้งมือที่พนมทั้งสามองค์ ผมเกิดอาการมือสั่นอย่างมากระหว่างพนมมือสวด จนอาจารย์ดร.ที่นั่งข้างๆ สังเกตได้ ส่วนผมนั้นควบคุมการสั่นของมือไม่ได้จริงๆ แต่มีสติอยู่ครบ บังคับตนเองให้หยุดสั่นก็ไม่สำเร็จ ก็เลยปล่อยให้มันเป็นไปตามที่เป็น

แล้วก็ไปตั้งคาตครับ พอสวดจบ มือก็หยุดสั่น ผมนำมือลงมาวางขวาทับซ้าย มณีนฯ องค์ที่สี่เสด็จมาชนเส้าเดินที่อีก "แก๊งงงงงงง" คราวนี้เป็นมณีนคราชสีแดงรูปหยดน้ำครับ

องค์ที่ 4 มณีนคราชสีแดงรูปหยดน้ำ

ถึงตอนนี้เวลาประมาณห้าทุ่มครึ่ง ท่านเจ้าอาวาสได้บอกว่า เสร็จพิธีแล้วให้กลับได้ คนอื่นๆ ก็ลุกกลับกันไป ส่วนผมกับเพื่อนธรรมอีกคน (ยังเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยฯ ในโคราช ชื่อน้องโกศล) ได้สวดพระคาถาพาหุงฯ ถวายองค์ปู่องค์ย่าอีก 1 จบครับ

หลังจากนั้นทุกคนก็ไปรวมกันที่ศาลาต้อนรับเพื่อนธรรม เพื่อนำมณีนคราช และพระเสด็จนั้นไปให้ทางเจ้าหน้าที่วัดฯ ดำเนินการคำนวณปีจจัยที่จะต้องทำบุญถวายวัดครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้องครับ เพราะองค์พญานาคและชาวโลกทิพย์ได้สละมณีนคราชและพระเสด็จเพื่อให้ผู้คนได้ทำบุญถวายปีจจัยเพื่อสร้างถาวรวัตถุเพื่อสืบต่อพระพุทธศาสนาไปให้ครบ 5000 ปี และบุญก็ได้ถึงไปยังองค์พญานาคและชาวโลกทิพย์นั้นด้วย ดังนั้น ผู้คนที่มาที่นี่เพื่อมารับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปนั้นไม่สมควรที่จะรับไปเปล่าๆ โดยไม่ได้ทำบุญ (มีคนเคยทำบุญไม่ครบองค์ เช่น อัญเชิญมาได้ 5 องค์ ทำบุญสามองค์ แล้วคิดเข้าข้างตนเองว่าอย่างน้อยก็ได้ทำบุญไปแล้วตั้ง 3 องค์ ยกมือไหว้ฟ้าขอพรสององค์ คิดเข้าข้างตัวเองเป็นตุเป็นตะ สุดท้ายหลังจากกลับไปบ้าน ต้องเสียค่าเดินทางและเวลากลับนำ 2 องค์ที่ไม่ได้ทำบุญนั้นกลับมาคืนวัด)

ผมเองนั้นได้นำมณีนาคราชทั้งสี่องค์ไปให้เจ้าหน้าที่วัดค่านวณปีจจัยทำบุญ ซึ่งได้ ค่านวณออกมามี 500 องค์ สีขาว 500 องค์ สีเหลืองอำพัน 1000 องค์ สีแดงหยดน้ำ 1000 องค์ สีแดงลูกกอล์ฟ 2500 แต่ผมเองนั้นมีปีจจัยเพียง 3000 บาท ซึ่งก่อนมานั้นเนื่องจากไม่ได้ ตั้งใจมาอัญเชิญเลย แต่คราวนี้มีวาสนาถึงตนเองจริงๆ ถึงสี่องค์ จึงบอกเจ้าหน้าที่วัดสำหรับ องค์ใหญ่ลูกกอล์ฟผมขอฝากไว้ก่อน ตอนเช้าจะขับรถเข้าอำเภอไปกดเงินมาทำบุญเพิ่ม ทางเจ้าหน้าที่วัดไม่ขัดข้อง ผมเลยอารธนาไปเพียง 3 องค์ก่อนในคืนนั้น คือ องค์สีขาว 500 องค์ สีเหลืองอำพัน 1000 องค์ สีแดงหยดน้ำ 1000 เป็นเงินทำบุญ 2500 เจ้าหน้าที่วัดก็นำ มณีทั้งสามองค์ พร้อมปีจจัยขึ้นถวายท่านเจ้าอาวาส ท่านได้นำมณีนาคราชนั้นใส่มือท่าน แล้วทำการอธิษฐานจิตให้อีกครั้ง ก่อนส่งให้ผม ทำให้ผมมั่นใจสุดๆ เลยว่า ตอนนี้ผมได้รับ ของวิเศษจริงๆ ที่เป็นของเฉพาะตน และยังมีพระอริยสงฆ์ได้อธิษฐานจิตเพิ่มอีกด้วย (ท่าน เจ้าอาวาสเป็นพระป่าสายหลวงปู่มั่นครับ)

แต่ผมก็ไม่ถึงเลยว่ หลังจากรับมณีนาคราชทั้งสามองค์นั้นแล้ว ท่านเจ้าอาวาส ได้หยิบมณีนาคราชลูกสีแดงขนาดลูกกอล์ฟนั้นส่งให้ผมแล้วบอกว่า "ยกให้สำหรับการสวด มนต์ยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก" ตอนได้ยินท่านกล่าวแบบนั้น ผมนะปีติจนจกกลับไปทอก จริงๆ ก็มลงกราบเท้าท่านที่มอบมณีฯ องค์ใหญ่นี้ให้เปล่า ผมยื่นทั้งสองมือไปรับด้วยความปี ตีและสุขใจเป็นอย่างยิ่ง

บัดนี้ มณีนาคราชทั้งสี่องค์นั้น ผมได้นำไปปักเข้าเป็นสร้อยตามรูปครับ

ผมได้สรวมณีนาคราชทั้งสี่องค์ด้วยน้ำมันต์ที่อัญเชิญมาจากวัดพระเสด็จและ น้ำมันต์ที่อธิษฐานจิตโดยคณะหลวงปู่เทพโลกอุดรทั้ง 5 องค์ หลวงปู่โต หลวงปู่แจ่มผาน หลวงปู่กรมพระราชวังบวรวิชัยชาญ และหลวงพ่อจักรี อนิโฆ แห่งสำนักสงฆ์ดอยอ่างขาง เชียงใหม่

ผมได้รับการบอกกล่าวจากอาจารย์ดร.วาทศัพยานาคที่นี้โปรดการฟังยอดพระ
กัณฑ์พระไตรปิฎก ที่ผ่านมายังไม่มีใครสวดได้จบ ผมเองเลยมีความรู้สึกปลื้มเป็นพิเศษ
จริงๆ

ขอความสุข สวัสดิ์ จงมีแก่ญาติธรรม เพื่อนธรรม และทุกผู้ทุกนามที่อยู่ในศีลธรรม
ทุกท่านครับ

บันทึก 17 พ.ค. 2554 วันวิสาขบูชา